

РЕШЕНИЕ

№ 3760

гр. София, 10.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 26.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **2435** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и следващите от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба на В. Е. В., срещу отказ на министъра на земеделието, храните и горите за предоставяне на достъп до обществена информация, обективиран в Писмо № ВОП02-25/24.02.2021г.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е незаконосъобразно издадено, в нарушение на изискванията за форма, при допуснати нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалноправните разпоредби.

Ответникът – Министърът на земеделието, храните и горите, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли съда да се произнесе с решение, с което да я отхвърли. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована не изпраща представител и не изразява становище.

Съдът, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл.168 АПК, прие за установено следното:

Със Заявление № ВОП02-25/05.02.2021г., оспорващият е поискал достъп до обществена информация, а именно наличната документация от Наредба за служебните командировки и специализации в чужбина, включително писмени

заповеди за командировка и специализация, покани, отчети, изплатени такси за участия в конгреси, конференции, симпозиуми и др., отчети за изразходвана валута, както и доклади за извършена работа, касаеща държавните служители А. Д., Я. И. и Л. В..

С оспореното решение ответникът е отказал, мотивирайки се, че за нея е необходима статистическа обработка и нарочното и съставяне, което е в разрез с целите на закона. Предвид така приетата фактическа обстановка, съдът прави следните прави изводи : Жалбата е депозирана е подадена в срок, от лице имащо правен интерес да оспорва, насочена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, поради което съдът я приема за процесуално ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА

Решението е издадено от компетентен орган. Обществените отношения свързани с достъпа до обществена информация са уредени от ЗДОИ. Законът не посочва конкретен държавен орган натоварен с функции по предоставяне на достъп до обществена информация. В чл. 28, ал. 2 ЗДОИ е предвидено, че органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомяват писмено заявителя за своето решение. В процесния случай оспореното решение е издадено от компетентен орган – министърът земеделието, храните и горите.

При издаването му са спазени изискванията за форма по смисъла на чл.59, ал.2 във вр. ал.3 АПК и специалната разпоредба на чл.28, ал.2 ЗДОИ, съответно са спазени изискванията за форма, включваща мотиви и следващ се от тях диспозитив, с което твърденията за неспазването ѝ са неоснователни.

В хода на административното производство не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила от категорията на съществените, които да са ограничили правото на защита на оспорващите и да са пречатствали правото им адекватно да я организират. Съгласно трайно установената практика на Върховен административен съд, съществено е това нарушение, наличието на което да повлияе върху съдържанието на акта, т.е. ако това нарушение не е допуснато, би се стигнало до постановяване на акт с различно съдържание.

Оспорваната заповед е издадена в съответствие с материалноправните разпоредби.

Съгласно разпоредбата на чл.2, ал.1 ЗДОИ обществена е информацията, която е свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти. Тази информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Следователно обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. Обществената информация бива официална – информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия /чл.10 ЗДОИ/ и служебна - която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл.11 ЗДОИ/. Достъпът до официална обществена информация се осигурява чрез обнародването ѝ, а достъпът до служебна обществена информация се предоставя по реда на този закон, като законът предвижда ограничение – когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете

на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации) и когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи – чл.13, ал.2 ЗДОИ. Освен посочената разпоредба, законът въвежда ограничение за предоставяне на достъп до обществена информация и в случаите по чл.37, ал.1 ЗДОИ, регламентиращ основанията за отказ за предоставяне на обществена информация - когато: 1. исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон; 2. достъпът засяга интересите на трето лице и няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес; 3. исканата обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца. Анализът на разпоредбата показва, че изключение от посоченото правило е допустимо само в хипотезата на надделяващ обществен интерес, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл.3, като във всеки конкретен случай, за да се позове на разпоредбата на чл.37, ал.1, т.1 и т.2 ЗДОИ задълженият субект следва да преодолее оборимата презумпция, регламентирана в § 1, т.5 ДР ЗДОИ. В процесния случай се оспорва отказът на министъра да предостави на оспорващия в писмен вид информация, която безспорно е обществена и попада в приложното поле на ЗДОИ, но за да се предостави достъп до такава, същата следва да е налична и вече създадена, а не да се изготвя по повод на направено искане от конкретно лице. Гарантираното право на достъп до обществена информация се ограничава до съществуващите документи, като „задължените субекти” по ЗДОИ нямат задължение за създават такива, за да удовлетворят заявления за достъп до информация. В процесния случай, както и правилно е приел административният орган, жалбоподателят е поискал не достъп до обществена информация, а изготвянето на писмена справка, за която задълженият субект следва да проведе проучване и впоследствие систематизиране на откритата информация по посочени от заявителя критерии, което безспорно излиза извън приложното поле на ЗДОИ. В случая искането отправено до органа не е за създадена или съхранявана от органа информация, а за изготвяне на нова въз основа на дейността на органа.

Предвид гореизложеното настоящата съдебна инстанция намира, че така подадената жалба е неоснователна и недоказана и като такава следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.3 от АПК, оспорващият следва да заплати, на ответника сторените по делото разноски в размер на 100 лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение, своевременно поискана до приключване на устните състезания.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение, 28 състав

Р Е Ш И

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Е. В., срещу отказ на министъра на земеделието, храните и горите за предоставяне на достъп до обществена информация, обективиран в Писмо № ВОП02-25/24.02.2021г.

ОСЪЖДА В. Е. В., да заплати на Министерство на земеделието, горите и храните сумата от 100лв. разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

Препис от решението да се връчи на страните.

СЪДИЯ: